

kunde være et Grundlag, som ogsaa lod sig afbenytte af senere forenede Rigsdage. Dette Bismæd laa overmaade nær ved Løsningen af den Opgave, som var os betroet. Hvorledes man forøvrigt vil opfatte hele dette Forhold til senere forenede Rigsdage, er efter min Formening upræctiff. Lad de senere forenede Rigsdage komme sammen, lad dem saa se, hvorledes de ville bruge, hvad der her bliver leveret; det er Noget, som Ingen er istand til at afgjøre. Men, idet jeg har vedskendt mig denne Anskuelse fra Udvalgets Side, har jeg naturligtvis paa ingen Maade opgivet, hvad der ligger nærmest, hvad der egentlig var Opgaven, nemlig at forfatte et Udkast, der kunde lægges til Grund for en Forretningsorden for den nu tilværende forenede Rigsdag. Jeg skal ikke gaa ind paa at undersøge, hvad jeg saaledes anseer for at være upræctiff, hvad Myn- dighed der tilkommer den nærværende Rigsdag ligeoverfor senere Rigsdage; men, naar det er yt- tret, at Forholdet skulde stille sig anderledes her end med Hensyn til de to Things Forretningsordener, saa kan jeg aldeles ikke erkjende dette. Den Omstændighed, at Thingene fremtræde i visse lovbestemte Mellemrum, seer jeg ikke danner nogen egentlig Forhjel i Henseende til Stand- punktet ved Behandlingen af disse Spørgsmaal om Forretningsordenen; men iøvrigt mener jeg rigtignok, at i Forretningsordenen for Folke- thinget er der en Bestemmelse i den 2den Pa- ragraph, som ganske anderledes umiddelbart berører Fremtiden end nogen af alle de Bestem- melser, som vi i vort Forslag have tilladt os at foreslaae. Jeg skal ikke følge den høitærede Forslagsstiller i hans Ytringer om Samstatens Forhold, og hvad Følger de kunde føre til. Jeg siger ogsaa derom: lad Fremtiden raade derfor; blive engang disse Forhold organiserede; lad da de Repræsentationer, som træde i Virk- somhed, overveie og beslutte, hvad de finde An- ledning til med Hensyn til Samstatsordningen; at foregribe dem i Henseende til, hvad de maatte ville, troer jeg har været fjernt fra Udvalgets Tanke. Det er ytret, at man ikke skulde be- fatte sig med at give Regler, som kunde blive upræctiff netop som Regler for Fremtiden, og som Exempel derpaa er der nævnet den 1ste Paragraph i det foreliggende Udkast. Jeg for-

mener, at denne Indvending paa ingen Maade rammer Udkastet, idet nemlig dette netop har Nutiden for Die; og, passer det paa Nutiden, skal det ikke ligge mig stort paa Sinde, om det mindre godt vil passe paa en nærmere eller fjernere Fremtid. Jeg kan ikke tiltræde de Yt- tringer, som den meget ærede Forslagsstiller har fremført og knyttet til en Paragraph i Grund- loven, som om den forenede Rigsdag kunde sammentræde, uden at der eksisterede et Lands- thing og et Folkething, i Forbindelse med at de constitueres med en Formand for hvert Thing; men jeg troer, at det er unyttigt at gaae ind paa en Undersøgelse heraf. Jeg slutter med, hvad jeg yttrede i Begyndelsen, at det Udvalg, som Rigsdagen har betroet Ud- arbejdelsen af Udkastet, har først og fornemmeligt havt for Die, at det skulde være stiftet til Brug for den nuværende forenede Rigsdag.

Orsted: Jeg troer dog ikke, at det kan nægtes, at det forelagte Udkast er udar- bejdet, vistnok fornemmelig for denne forenede Rigsdag. — derom kan vistnok Ingen tvivle, — men dog tillige er udarbejdet for tilkom- mende forenede Rigsdage. Jeg skal blot nævne to Exempler; det ene er, at der staaer: „det første Formandsvalg ledes af den af de tvende Things Formand, hvem det ved Lodtrækning er tilfaldet“, derved kan der ikke sigtes til den foreløbige Formands- Valg ved nærværende Rigsdag, thi han er allerede valgt; der kan heller ikke sigtes til det Formandsvalg, som nu skal foregaae, thi det er tillige sagt, at Val- get gælder for hele Samlingen; altsaa er her ikke Tale om et første Formandsvalg, men dette Udtryk kan kun være brugt med Hensyn til fremtidige Rigsdage. At denne Regel just er givet med Hensyn til den til- kommende Tid, forekommer mig ogsaa at ligge i det Foredrag, som den ærede Ordfører holdt ved den foregaaende Behandling. Det andet slaaende Beviis for, at Udkastet er udarbejdet med Hensyn til Fremtiden, ligger i § 23, hvor § 10 i Grundloven citeres. Om § 10 i Grundloven kan der aldrig blive Spørgsmaal i det nærværende Thing, som er sammenfaldt; det er altsaa en Regel, man giver med Hen- syn til den tilkommende Tid; og det er en Regel, som angaaer Forhold af en saa særde-